

Zdejší hrad známý pod názvem Turun Linna

KAM NA JÍDLO

Levně najíst se můžete buď v některé restauraci **Hesburger** (finská obdoba McDonald's) nebo u jednoho ze stánků v tržnici Kaupahalli. **Pizzeria Dennis** na Linnankatu nabízí tradiční italské menu za 8 – 11 eur. Zajít na jídlo můžete i do některé z kaváren (jako například **Bors Café**, **Café Fontana** či **Café Noir**, kde servírují těstoviny za 6 – 10 eur). Z nabízených restaurací lze

doporučit **Vaakahuoneen Paviljonki**, kde kromě tradičních jídel nabízejí etnické kuchyně (thajskou, vietnamskou či indickou), od 11 do 22 hodin je otevřený i rybí švédský stůl (8 eur). V létě zde navíc hraje živá hudba – obvykle tradiční jazz. Finskou kuchyni (včetně sobího masa poro) si dejte například v restauraci **Teini** (ulice Uudenmaankatu), kde je i obrovský podzemní bar.

KAM DO MUZEA

● **Muzeum řemesel Luostarinmäki**: jediná část města (nachází se pod kopcem Vartiuvori nedaleko od katedrály), která přežila velký požár z roku 1827 a dochovala se ve své středověké podobě, je dnes skanzenem původních dřevěných budov s dobovým zařízením. Návštěvníci se mohou nejen seznámit s tím, jak tehdejší řemeslníci žili, ale vidět je i přímo při práci. Ve třiceti dílnách – jako je například knihtiskařská, střibrotepecká, ho-

dinářská či pekařská – v létě pracují řemeslníci v dobových oblecích, uličkami procházejí hudebníci. Muzeum rozhodně stojí za návštěvu. Vstupné je 3,40 eura, děti 2,60 eura.

● **Sibeliovo muzeum** (Piispankatu 17) – Je to jediné finské hudební muzeum a obsahuje sbírku 350 hudebních nástrojů z celého světa a předměty, připomínající život a dílo slavného finského skladatele Jeana Sibelia. Vstupné 3 eura, studenti 1 euro, děti do 7 let zdarma.

KDE SE UBYTOVAT

Turku nabízí širokou paletu ubytovacích možností, takže záleží jen na vaší kapse a kapacitě (především v létě se vyplatí rezervovat si nocleh v dostatečném předstihu). Trojice honosných hotelů **Sokos** přímo na hlavním náměstí (Sokos Hamburger Börs, Sokos City Börs a Sokos Seurahuone) nabízí jedno- a dvoulůžkové pokoje v průměru za 120/140 eur, v létě a o víkendech však často ceny padají až na 70 eur. Příjemný **Park Hotel** v parku nedaleko nádraží stojí 105/130 eur, v létě 80 eur. Levnější je například **Seaport Hotel**, vybavený z bývalého přístavního skladu (80/90/65 eur).

Ubytovat se můžete i v jednom z populárních BB (Bed and Breakfast) penzionů, jako je **BB Tuure**, **Majatalo Kultainen Turisti** či **Bridgettine Sisters Guesthouse** (spravovaný jeptiškami), kde cena dvoulůžkového pokoje obvykle bývá 40 – 60 eur včetně snídaně. **Hostel Turku** nedaleko Turku Castle nabízí jedno- i dvoulůžkové pokoje za 37 eur, jednotlivá lůžka za 13,50 eura. Kempink na ostrově **Ruissalo**, asi 10 km západně od centra města, má kromě kempovišť (9 eur za stan) k dispozici i dvoulůžkové pokoje za 23 eur, případně pokoj ve vile (59 eur). Jsou zde i sauny a kavárny. Na ostrově je také nudistická pláž.

→ Rok 2005, rok oslav

Turku je nejstarším městem Finska (napřesrok bude slavit své 775. výročí) a jeho první metropolí. Říká se, že jako jediné je skutečně evropské, jelikož má všechny čtyři typické znaky západoevropských měst – řeku jako dopravní tepnu, katedrálu jako centrum náboženské moci, hrad, představující moc světskou, a konečně tržiště jako centrum obchodu. Koneckonců i jméno města souvisí s obchodem – pochází ze slovanšského výrazu „torg“ čili „trh“ (jeho švédský název Abo je zase odvozený od jména řeky „A“). Přestože většina budov pochází až z doby po velkém požáru v roce 1827, který zničil téměř celé městské centrum, najdeme zde i stavby z dvanáctého století; nejvýznamnější z nich, hrad a katedrála, pak zahrnují celou škálu stavebních stylů několika staletí. Nechybí zde ovšem ani novodobá architektura. Význačné jsou především funkcionalistické stavby z 30. let minulého století, spojené se jmény architektů jako Alvar Aalto či Erik Bryggman.

Kořeny místní kultury sahají až do 16. století, k renesančnímu dvoru vévody Jana. V 18. století, v období romantismu, přilákala místní univerzita mnoho věhlasných myslitelů a vědců. V té době vznikly první finské noviny a byly založeny mnohé kulturní a ekonomické společnosti.

Dnes je Turku nejen centrem kultury, ale i vzdělání (dvě univerzity a umělecká akademie) a informačních technologií.

V hlavní roli hrad

Prohlídku města můžeme začít u řeky, podél níž je soustředěna většina pamětihodností, a to u jejího ústí – hradem, který je nejen ústřední historickou památkou města, ale i celonárodním symbolem a fakticky více než 400letým průřezem finských dějin. Finským jménem Turun Linna, švédsky Abo Slott, ale nejznámější je pod anglickým názvem Turku Castle; tento hrad začal vyrůstat kolem roku 1280, prakticky současně s katedrálou. Krátce poté, co stará ob-

chodní osada získala statut města, do něhož přesídlil biskup. V té době bylo Turku nejdůležitějším městem celého Finska (jež bylo od poloviny dvanáctého století součástí švédského království) a hrad měl sloužit nejen jako obranná pevnost, chránící město před nájezdníky od moře, ale i jako sídlo guvernéra, zástupce švédské koruny. Během následujících staletí byl hrad neustále přestavován a rozšiřován, svého vrcholu dosáhl v 16. a 17. století (koncem 16. století byl v hradní věži například vězněn i švédský král Erik XIV.), avšak poté, co se guvernéř přestěhoval do centra města, začal jeho význam upadat. Na konci 19. století zde vzniklo muzeum, jež se postupně rozšiřovalo. Dnešní podobu hrad získal po kompletní restauraci v roce 1961. Kromě běžné prohlídky hradních místností s dobových zařízení (nezapomeňte ani na obě působivé hladomorny!) lze doporučit i návštěvu muzejní prodejny historických publikací, kde jsou zájemcům volně k dispozici počítače, představující v zábavné audiovizuální podobě celou historii hradu (kromě finštiny a švédštiny samozřejmě také v angličtině).

Podél řeky Aury

Od druhé nejvýznamnější památky, katedrály, ležící na druhém konci historického centra, nás dělí zhruba dva kilometry příjemné chůze podél břehů řeky Aury.

Již zdaleky upoutá naši pozornost bitevní loď Karjala, přeměněná v muzeum vojenské ná-

FOTO: JIŘÍ SEDLÁČEK

Umělecký hold moři